

[Albertsen]

at vi selvfølgelig havde været åbne over for, om han helt logisk og konsekvent havde efterlevet forslaget fra 1978, sådan at der ikke havde været nogen aldersgrænse. Men det kan vi jo vende tilbage til. Jeg forstår, at der er bevægelse på dette område, bl. a. hos centrum-demokraternes ordfører og udvalgets formand, og det lover godt med hensyn til en kommende debat om dette og eventuelt yderligere opblødning hos de nuværende regeringspartier med hensyn til at komme til en bedre erkendelse på dette område.

Tinning (VS):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen, om det nu er socialdemokratiet eller regeringen, der først har fundet på en eller anden særlig måde at skære i de her pensioner på. Det må de selv få afklaret. Det, der kalder mig herop, er socialministerens bemærkninger om, at det er vigtigt, at man ikke forhindrer folk i at spare op til deres alderdom. Det synes jeg også. Jeg mener, at det bør være en ret, at man kan fordele sin livsindkomst, sådan som man nu selv synes, f. eks. klarer sig for lidt mindre, mens man er ung eller yngre, og i stedet for lægger til side, så man har lidt mere, når man bliver gammel. Hvis man vil det, skal det selvfølgelig være en mulighed, det er oplagt.

Nu er sagen imidlertid den, at det slet ikke er det, der foregår i dag. Hvis man, som socialministeren kalder det, sparer op til sin alderdom, så får man en række skattefordele, sådan som systemet er indrettet. Lige præcis de fordele vil vi godt være med til at angribe, for det kan ikke være rigtigt, at hvis man har lyst og specielt både har lyst og råd – der er efterhånden en del, der ikke har råd til at tænke på, hvordan det skal gå bare næste år og da slet ikke i alderdommen – så kan man lægge til side, men det kan man kun gøre i dag, som reglerne er indrettet, på den led, at det så er nogle andre skatteydere, der kommer til at betale det. Dér siger vi, at det selvfølgelig er urimeligt. Hvis man kunne lave det sådan, at der ikke var skattefordele eller nogen som helst andre fordele forbundet med de dér ting, men det var en simpel fordeling, læggen penge til side, så var det godt nok. Det kan man godt lave. Det er jo lang tid siden, VS anviste i et beslutningsforslag, hvordan man skulle gøre det. Det ville rege-

lingspartierne naturligvis ikke være med til, og det ville socialdemokratiet heller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 133 stemmer mod 27; 9 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af visse reguleringsbestemmelser i den sociale lovgivning. (Bortfald af pristalsregulering m. v.).

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82. Anden behandling 14/10 82. Tillægsbetænkning 15/10 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 83.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, skalatrin, personfradrag, skatteloft samt beløbsgrænsen for formuebeskatning for 1983.

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82. Anden behandling 14/10 82. Tillægsbetænkning 15/10 82).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Ændringsforslaget, regeringen har stillet, betyder en yderligere reduktion på 1.300 kr. i personfradraget, men kun for så vidt angår statskatten. Det skulle give en skattebesparelse på 245 kr. 70 øre om året for hver skatteyder eller, som hr. Glistrup vil gøre det op, 67 øre pr. dag pr. skatteyder. Det lyder jo som store tal, og det er det jo da i hvert fald, hvis vi begynder at tælle sammen, hvor meget det betyder for statskassen, nemlig ca. 700 mill. kr. i mistet provenu.

Vi mener, at det er en noget forkvaklet måde, man gør det på, at man laver ét fradrag for kommuneskatten og et andet fradrag for statskatten. På den anden side har vi selvfølgelig forståelse for, at en minister er nødt til at tage et vist parlamentarisk hensyn, selv om vi, inden skatteministeren blev minister, ind imellem hørte udtalelser mod den slags arrangementer, der her er tale om – for vi kan vel ikke påstå, at det er forenkling, der her er tale om, det er jeg sikker på at ministeren vil give os ret i. Men som sagt, vi kender de parlamentariske vilkår, og derfor skal vi ikke være dem, der svinger pisken på det område.

Derimod må jeg sige, at det skuffer socialdemokratiet, at man har benyttet os i et taktisk spil. Under andenbehandlingen citerede jeg udtalelser af økonomiministeren, af finansministeren og af statsministeren, som alle klart sagde, at de ikke ville acceptere skattelettelser. Jeg gentager den klareste af dem alle, nemlig statsministerens udtalelse til Politiken den 13. oktober 1982, hvor statsministeren siger, at det er utænkeligt, at regeringen vil indgå på at bevilge skattelettelser, før overenskomsterne er løst på en ordentlig måde, ellers er det uansvarligt.

Derfor må det vel være betimeligt at spørge statsministeren: hvad er der sket siden i tirsdags? Hvad er der sket med de økonomiske forhold, der nu pludselig gør det, der var

uansvarligt i tirsdags, til ansvarligt om fredagen eller allerede i går, torsdag, hvor forslaget blev fremsat? Eller er konklusionen, at vi har en uansvarlig regering? Det var jo en stærk konklusion, og jeg håber selvfølgelig, at jeg får et svar fra statsministeren på, hvad der rent faktisk ligger bag.

Når jeg føler, at vi er, måske lidt stærkt sagt, blevet misbrugt af regeringen i denne sammenhæng, så er det, fordi vi stemte under andenbehandlingen i tillid til de udtalelser, der var faldet, og som ikke blev afkræftet under andenbehandlingen. Det betyder, at vi har medvirket til, at regeringen stod med et udskrivningslovforslag, som i den skikkelse, det havde efter anden behandling, betød yderligere indtægter på op i nærheden af 1½ mia kr. i forhold til en uændret udskrivningslov, 1.420 mill. kr., til ministerens oplysning, det er ministerens egne tal. Vi var på det tidspunkt i hvert fald grundlaget for det udskrivningslovforslag. Der fandtes ikke andet flertal. Efter at vi har sikret regeringen så langt, ja, så går man hen og handler halvdele af beløbet væk til fremskridtspartiet.

Jeg må sige, at det er meget beklageligt, og at det ikke er det, der skaber grundlaget for et troværdigt samarbejde. Jeg synes, det er et forløb, som er meget beklageligt, også ud fra det tilsagn, socialdemokratiet har givet regeringen fra dens første dag, nemlig at vi ville være en loyal opposition, at vi ville være en ansvarlig opposition. Så burde vi vel med rimelighed kunne forvente, at regeringen også ville være en loyal og ansvarlig regering over for oppositionen. Nu har statsministeren sagt, at det, man har gjort her, er uansvarligt, og det var i tillid til, at regeringen ikke ville være uansvarlig, at vi gik ind i det på den måde, som vi gjorde.

Jeg vil godt spørge det radikale venstre, som jo ikke i betænkningen har tilkendegivet sin stilling, men har bebudet at ville redegøre for det her i salen: er det radikale venstres indstilling, at man accepterer skattelettelser, 67 øre pr. dag pr. skatteyder, hr. Bernhard Baunsgaard? Man har medvirket til at hente disse penge hjem fra de syge, de arbejdsløse, de lavtlønnede, børnefamilierne, og så deler man det ud med 67 øre pr. dag pr. skatteyder. Jeg håber, at hr. Bernhard Baunsgaard vil kunne bekræfte, at det ikke er tilfældet, for jeg kender i hvert fald ikke det radikale